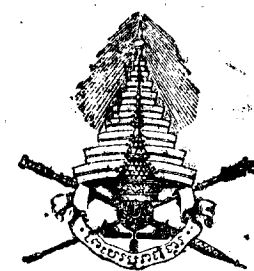

ด้วย ท้อง แวะ ให้ เจ้า ภาณี ครอง สิ่ง ของ
 ให้ เป็น ที่ เสีย เวลา การ คำ ขาย แด ล้ำ มาก
 ใน การ ะ รือ ขน ของ อื่น บรรจ ลง ที่ เรียบ
 ไว้ แล้ว นั้น ขาง ที่ ก็ ต้อง รัย ความ กด ชู
 โดย เจ้า ภาณี ลก ช่วง ที่ ทำ การ หา ประ
 โยชน คน เหนือ อำนาจ ราชการ ถึง ต้อง
 เป็น ถ้อย ความ ให้ เประ ที่ เสีย เวลา การ
 คำ ขาย เป็น อัน มาก มี กั้น ทรง พระ ราช
 คำ รัย ว่า ฟัง โดย พระ มหา กรณา อิศุณ
 แก่ อาณา ประชา ราช ภูท ทั้ง หลาย ที่ ไต่ รัย
 ความ ล้ำ มาก เพราะ เหตุ อัน เกยว ข้อง
 ด้วย การ เลียง ชีพ อย มิ มี พระ ราช หล
 ทัย ประสงค์ เพื่อ ะ ให้ อาณา ประชา ราช ภูท
 ข้า ขอบ ชน สี่ มา ไต่ รัย ความ ผาสุก ประ ศ
 จาก ความ ล้ำ มาก รบ กวน อัน มี เป็น ประ
 เเหนี มา แล้ว แต่ ก่อน ให้ ลิน ไป แม แต่
 ส่วน พระ ราช ทพย ะ ลก น้อย ดอย ลง
 ประการ ไค อา ไศรย ความ นั้น ใน พระ มหา
 กรณา อิศุณ แก่ อาณา ประชา ราช ภูท เพื่อ
 ไต่ รัย นำ หา เลียง ชีพ ให้ สวัสดิ ภาพ ยิง ชัน
 กว่า แต่ ก่อน แล เป็น ที่ ตั้ง แห่ง ทพย สมบัติ
 ของ ตน แล เป็น ความ คุก ความ เจริญ แก่
 บ้าน เมือง สืบ ไป จึง ทรง พระ กรณา ไปรก
 เกล้า ะ ให้ เลิด การ เกย ภาณี ภาย ใน ซึ่ง
 ตั้ง คำน ครอบ เกย ภาณี อยุ่ ตาม ลำ น้า ใน
 แขวง มณฑล กรุง เก้า ๑ นคร สวรรค์ ๑
 จันทบุรี ๑ ยาจินบุรี ๑ ราชบุรี ๑ นคร
 ไชยศรี ๑ เมือง นครบุรี ๑ เมือง ปราทม
 รานี นคร เขื่อน ชนธิ์ แล สมุท ปรากการ ๑ คือ
 มี ให้ เรือ กเรือ ภาณี จาก รือ จำ ะ ให้ รัย โภก

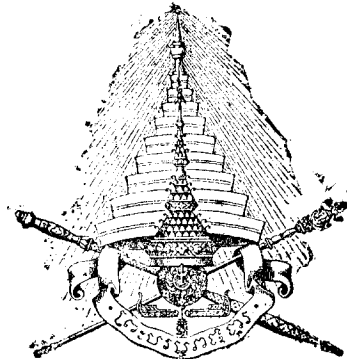
คือ พัก แทง เมือง มิน ๑ ผัก กาก ๑ ลัว
 ท่าง ๆ เมล็ด งา ๑ เข็ม เคย ๑ พริก เทศ หอม
 กระเทียม ทาก แห้ ๑ น้ำมัน มพร้าว ๑ ฟอง
 เช็ด ฟอง ใ้ ฟอง นก ฟอง เต่า แล ฟอง เหย็บ ๑
 ปลา ท ๑ หอย ๑ กุ้ง ท่าง ๆ ๑ ปลา ค่าง ๆ ๑
 ปู ๑ ไต่ ๑ ชัน ๑ น้ำมัน ยาง ๑ ถ่าน ๑
 ไซ เนื้อ ๑ ชัน ๑ เครื่อง ยม คิน เมา ๑
 เสี ๑ กระสอบ ๑ ปอ ๑ ฝ่าย ขด ฝ่าย
 เมล็ด ๑ นุ่น ๑ คราม ๑ ไหม ๑ หนังสือ
 นก หนังสือ ๑ จาก ลก คำ ที่ บรรทุก เรือ ฤ
 เกรียน ผ่าน คำน ใน มณฑล แล เมือง ที่ ว่า
 มา แล้ว ตั้ง แต่ วันที่ ๑ สิงหาคม เป้น ัไป
 เป็น อีส ชาติ ไว้ ไว้ แต่ ใน กรุง เทพ ซึ่ง เป็น
 ที่ คลาก แล เกย ลิน สิ้น คำ หรือ สิ้น คำ นั้น
 ไต่ บรรทุก เรือ ใหญ่ ออก จาก ปาก น้า เพื่อ
 ะ ลิง ไป ขาย นานา ประเท ะ ต้อง เรียบ
 ภาณี ตาม พัก ก่อน จึง ะ บรรทุก ออก ไป ไต่
 ให้ อาณา ประชา ราช ภูท ลก คำ วานิช ทั้ง หลาย
 ตั้ง นำ ทำ มา หากิน ทำ การ เพราะ ปลด ให้ เจริญ
 ยิง ชน เพื่อ เป็น ที่ ตั้ง แห่ง ทพย สมบัติ ของ ตน
 แล ความ เจริญ แก่ บ้าน เมือง ทล ประการ
 ประกาศ มา ณ วันที่ ๒ มิถุนายน รัตน
 โกสินทร ศก ๑๑๗
 เป็น วันที่ ๑๐๓๖ ใน รัชกาล บัคชุน นัน

ประ ทาศ เพิ่ม เติม พระ ราช บัญญู ติ
 ลัก มณ ปลก ครอบ ท้อง ที่
 มี พระ ชวม ราช ไศรย การ ใน พระ บาก สม

เค็จ พระบรมมหาราชวัง พาดงครุฑ พระ
 รุลงอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คำรัสเหนือเกล้าฯ
 ให้ประกาศ ทราบทั่วกันว่า ด้วยเมื่อวัน
 ที่ ๒๐ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๑๖
 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
 พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ขึ้นไว้
 ความแจ้งอยู่แล้ว บัดนี้ทรงพระดำริห์
 เห็นว่า ชะชงความในพระราชบัญญัตินั้น
 ยังขาดอยู่ด้วยเหตุที่ จะช้องกัน
 เหตุอันควร ซึ่ง จะเกิดแต่ความ ทอดทิ้ง
 ละเลย ให้เข้าเรือนทวดไซม เป็นเชื้อไฟ
 แลสามารถ จะ หัก พักพิง ผู้คน ทั้ง การที่
 ยล่อย ให้บังเกิด สิ่งโสโครก ตาม หมู่บ้าน
 เช่น เหตุให้ เกิดโรคโภยแก่ราษฎร ยัย
 หาได้มีพระราชบัญญัติ ไม่ ทรงพระ
 กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เพิ่มเติมความใน พระ
 ราชบัญญัติ ลักษณะ ปกครอง ท้องที่ มาตรา ๒๕
 เป็นเนื้อความ อีก ๒ ข้อ ข้อ ไปดังนี้ คือ
 ข้อ ๑๓ ถ้าใน ตำบลใด มี เรือนโรง ซึ่ง
 ทอดทิ้ง ให้ ปักหลัก พึง ทวดไซม อาจ เป็น
 เหตุให้ เกิด อันตราย โภย จะ หัก พัก ดก
 ผู้คน ๆ สิ่ง ของ ก็ ตาม ๆ จะเป็นเชื้อ ให้
 เกิดเพลิง ก็ ตาม ให้ กำนัน กับ ผู้ใหญ่ บ้าน
 ใน ตำบล นั้น ประชุมกัน ทรวร แล ปกษา
 การ ที่ จะ แกะ ไข เมื่อ เห็น พร้อม กัน ๆ
 เห็น โภย มาก ด้วย กันแล้ว จะ ยัง คับ ให้
 เจ้า ของ เรือนโรง นั้น ๆ ให้ ช่อม แชน ขึ้น
 ให้ ก็ ก็ ได้ ถ้าหากว่า เจ้า ของ ไม่ ช่อม
 แชน จะ ยัง คับ ให้ เจ้า ของ รือ เรือนโรง
 อัน ปักหลัก พึง เสีย ก็ ก็ ไขว ก็ ก็
 ข้อ ๑๔ ถ้า ใน ตำบล ไค เกิด โสโครก ด้วย

การ ที่ราษฎรคน หนึ่ง ๆ หลาย คน กระ ทำ
 ให้ เชน ความ รำคาญ แก่ มหาชน ก็ ตาม ๆ
 สิ่ง ซึ่ง จะ บังเกิด โรคโภย ขึ้น ได้ ก็ ตาม ให้
 กำนัน กับ ผู้ใหญ่ บ้าน ใน ตำบล นั้น ประชุม
 ปกษาการ ที่ จะ ระแก้ ไขความ โสโครก นั้น
 เมื่อ ปกษา เห็น พร้อม กัน ๆ โดย มาก ด้วย
 กันว่า ควร จะ ยัง คับ ราษฎร ผู้ กระ ทำ ให้ เกิด
 โสโครก นั้น ช่น สิ่ง โสโครก ไป ทิ้ง เสีย ที่
 ช่น ๆ ควร จะ ระวาง ประการใด ๆ ที่ สุด
 จะ ให้ ย้าย ไป ทำ การ อย่าง นั้น ที่ ไค ที่ จะ ไม่
 เป็น ความ รำคาญ แก่ มหาชน ก็ ยัง คับ ได้

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน รัตน
 โกสินทรศก ๑๑๗ เป็น วันที่ ๑๐๘๐๕ ใน
 รัชกาล รัชชยุพิน

ประกาศ

สำหรับ การ ปักหลัก หมาย เขตคลอง
 พระเจ้า น้อย ยาเฮอ กรมหมื่น พิทย
 ลาด พุทธิ ชาติา เสนา บคิ กระจวง โยธา
 จิการ รัย พระบรมราช โองการ ได้เกล้าฯ
 ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ ประกาศ
 ให้ ทราบ ทั่วกัน ว่า ทุก วัน นี้ เขตร คลอง
 คาง ๆ ใน กรุง เทพ ฯ ขาง คลอง ไค ก็
 เชื้อน เป็น เขตร แล้ว บ้าง ขาง คลอง บ้าง